

CETS - 062 Європейська конвенція про інформацію щодо іноземного законодавства

Лондон, 7 червня 1968 року
European Treaty Series/62

ПРЕАМБУЛА

Держави - члени Ради Європи, які підписали цю Конвенцію, враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами,

будучи переконаними в тому, що створення системи міжнародної взаємодопомоги з метою сприяння судовим органам в отриманні інформації щодо іноземного законодавства сприятиме досягненню цієї мети

погодилися про таке:

Стаття 1 - Сфера застосування Конвенції

1. Договірні Сторони зобов'язуються надавати одна одній у відповідності до положень цієї Конвенції інформацію щодо свого законодавства та процесуальних норм у цивільній та комерційній галузях, а такої, щодо організації їхньої судової влади.

2. Проте дві або більше Договірних Сторін можуть прийняти рішення про поширення між ними сфери застосування цієї Конвенції на галузі, не згадані у попередньому пункті. Тексти таких угод надсилаються Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 2 - Національні контактні органи

1. З метою здійснення положень цієї Конвенції кожна Договірна Сторона створює або призначає один орган (далі "отримуючий заклад"):

- а) для отримання від іншої Договірної Сторони запитів про інформацію, згадану в пункті 1 статті 1 цієї Конвенції;
- б) для вживання заходів щодо цих запитів у відповідності до статі 6.

Отримуючий заклад може бути або департаментом міністерства, або іншим державним органом.

2. Кожна Договірна Сторона може створити або призначити один або більше органів (далі "надсилаючий заклад"), які мають отримувати від своїх судових органів запити про інформацію і надсилати їх компетентному іноземному отримуючому закладу. Отримуючий заклад може бути призначений як надсилаючий заклад.

3. Кожна Договірна Сторона повідомляє Генерального секретаря Ради Європи про назву та адресу свого отримуючого закладу та, в разі необхідності, свого надсилаючого закладу або надсилаючих закладів.

Стаття 3 - Органи, які мають право робити запит про інформацію

1. Запит про інформацію завжди надходить від судового органу навіть у тому випадку, коли він не був складений цим органом. Запит може бути зроблений тільки у випадку фактичного порушення справи.
2. Будь-яка Договірنا Сторона, якщо вона не створила або не призначила надсилаючий заклад, може визначити шляхом надсилання заяви на ім'я Генерального секретаря Ради Європи, який із її органів вона вважатиме судовим органом за змістом попереднього пункту.
3. Дві або більше Договірних Сторін можуть прийняти рішення про поширення між ними сфери застосування цієї Конвенції на запити не тільки судових, але й інших органів. Тексти таких угод надсилаються Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 4 - Зміст запиту про інформацію

1. Запит про інформацію містить назву судового органу, від якого він надходить, а також виклад суті справи. В ньому якнайточніше зазначаються питання, з яких бажано отримати інформацію щодо законодавства держави, до якої звернено запит, і, якщо у такій державі існує більше однієї правової системи, зазначається правова система, про яку запитується інформація.
2. Запит містить також виклад фактів, необхідних для його належного розуміння і для підготування точної та недвозначної відповіді. З метою роз'яснення сфери запиту у разі необхідності можуть додаватися копії документів.
3. Запит може включати питання, які стосуються галузей, не визначених в пункті 1 статті 1. якщо вони мають відношення до головних питань, зазначених у запиті.
4. Коли запит складається не судовим органом, він супроводжується "рішенням того органу, який на нього дав згоду.

Стаття 5 - Передача запиту про інформацію

Запит про інформацію надсилається безпосередньо отримуючому закладу держави, до якої звернено запит, надсилаючим закладом або, у відсутність такого закладу, судовим органом, від якого він походить.

Стаття 6 - Органи, які мають право давати відповідь

1. Отримуючий заклад, який одержав запит про інформацію, може сам підготувати відповідь або перепровадити цей запит іншому державному чи офіційному закладу для підготовки відповіді.
2. В належних випадках або з адміністративних причин отримуючий заклад може надіслати запит приватному закладу або кваліфікованому юристу для підготовки відповіді.
3. Коли застосування положень попереднього пункту пов'язане з витратами, отримуючий заклад до передачі запиту, зазначеної у цьому пункті, сповіщає орган, від якого надійшов запит про приватний заклад або юриста, якому буде перепроваджено запит, повідомляє зазначений орган з максимально можливою точністю про можливі витрати і запитує на його згоду.

Стаття 7 - Зміст відповіді

Метою відповіді є надання судовому органу, від якого походить запит, об'єктивної та неупередженої інформації стосовно законодавства держави, до якої звернено запит. У разі необхідності відповідь містить відповідні юридичні документи та судові рішення. В обсязі, у якому це видається слушним для належного інформування запитуючого органу, відповідь супроводжується будь-якою додатковою документацією, наприклад, витягами з теоретичних праць і "travaux preparatoires". Вона може також супроводжуватись пояснювальними коментарями.

Стаття 8 - Юридична сила відповіді

Інформація, яка наводиться у відповіді, не покладає ніяких зобов'язань на судовий орган, від якого походить запит.

Стаття 9 - Передача відповіді

Відповідь надсилається отримуючим закладом надсилаючому закладу, якщо запит був переданий цим закладом, або судовому органу, якщо запит був надісланий безпосередньо ним.

Стаття 10 - Обов'язок давати відповідь

1. Отримуючий заклад, якому надійшов запит про інформацію, з урахуванням положень статті 11 вживає заходів щодо цього запиту у відповідності до статті 6.
2. Якщо відповідь готується не отримуючим закладом, останній зобов'язаний забезпечити, щоб відповідь була надіслана згідно з умовами, визначеними у статті 12.

Стаття 11 - Винятки з обов'язку давати відповідь

Держава, до якої звернено запит, може відмовитись вживати заходів щодо запиту про інформацію, коли її інтереси зачіпаються справою, у зв'язку з якою виникає запит, або коли вона вважає, що відповідь може зашкодити її суверенітету або безпеці.

Стаття 12 - Строки для відповіді

Відповідь на запит про інформацію надається якомога швидше. Однак, якщо підготовка відповіді вимагає тривалого часу, отримуючий заклад інформує про це іноземний запитуючий заклад і, по можливості, зазначає при цьому ймовірну дату передачі відповіді.

Стаття 13 - Додаткова інформація

1. Отримуючий заклад, а також установа або особа, якій він доручив підготувати відповідь згідно із статтею 6, може запитати заклад, від якого походить запит, надати будь-яку додаткову інформацію, яку вони вважають необхідною для підготовки відповіді.
2. Запит про додаткову інформацію надсилається отримуючим закладом в такому ж порядку, який передбачено в статті 9 для передачі відповіді.

Стаття 11 - Мови

1. Запит про інформацію і додатки складаються мовою чи однією з офіційних мов держави, до якої звернено запит, або супроводжуються перекладом на цю мову. Відповідь складається на мові держави, до якої звернено запит.

2. Проте дві або більше Договірних Сторін можуть вирішити між собою про відступ від положень попереднього пункту.

Стаття 15 - Витрати

1. Відповідь не спричиняє сплати будь-яких зборів чи витрат крім тих, що зазначені в пункті 3 статті 6 і що покриваються державою, яка звертається із запитом.

2. Проте дві або більше Договірних Сторін можуть вирішити між собою про відступ від положень попереднього пункту.

Стаття 16 - Федеративні держави

У федеративних державах функції отримуючого закладу крім тих, що виконуються згідно з пунктом 1 (а) статті 2, можуть з конституційних причин передаватися іншим державним органам.

Стаття 17 - Набрання чинності Конвенцією

1. Цю Конвенцію відкрито для підписання державами - членами Ради Європи. Вона підлягає ратифікації або прийняттю. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

2. Ця Конвенція набирає чинності через три місяці після дати здачі на зберігання третьої ратифікаційної грамоти або документу про прийняття.

3. Для будь-якої держави-учасниці, що ратифікуватиме або прийматиме цю Конвенцію в подальшому. Конвенція набирає чинності через три місяці після дати здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти або документу про прийняття.

Стаття 18 - Приєднання держави, яка не є членом Ради Європи

1. Після набрання чинності цією Конвенцією Комітет міністрів Ради Європи може запропонувати будь-якій державі, що не є членом Ради, приєднатися до Конвенції.

2. Таке приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документу про приєднання і набирає чинності через три місяці після дати здачі документу на зберігання.

Стаття 19 - Територіальна сфера дії Конвенції

1. Будь-яка Договірна Сторона під час підписання або здачі на зберігання свого документу про ратифікацію, прийняття або приєднання може визначити територію або території, до яких застосовуватиметься ця Конвенція.

2. Будь-яка Договірна Сторона під час здачі на зберігання свого документу про ратифікацію, прийняття або приєднання або в будь-який інший час після цього може шляхом надсилання заяви на ім'я Генерального секретаря Ради Європи поширити дію цієї Конвенції на будь-яку іншу територію або території, яка визначена або які визначені в цій заяві і за міжнародні відносини яких вона несе відповідальність або від імені яких вона уповноважена брати на себе зобов'язання.

3. Будь-яка заява, зроблена у відповідності до попереднього пункту, може бути відкликана щодо будь-якої території, згаданої в такій заяві, згідно з процедурою, викладеною в статті 20 цієї Конвенції.

Стаття 20 - Строк дії Конвенції і денонсація

1. Ця Конвенція діє протягом невизначеного часу.

2. Будь-яка Договірна Сторона може у тому, що її стосується, денонсувати цю Конвенцію шляхом надсилання повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

3. Така денонсація набирає чинності через шість місяців після дати отримання Генеральним секретарем такого повідомлення.

Стаття 21

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави - члени Ради і будь-яку державу, яка приєдналася до цієї Конвенції, про:

- а) будь-яке підписання;
- б) будь-яку здачу на зберігання документу про ратифікацію, прийняття або приєднання;
- в) будь-яку дату набрання чинності цією Конвенцією згідно з її статтею 17;
- г) будь-яку заяву, отриману у відповідності до положень пункту 2 статті 1, пункту 3 статті 2, пункту 2 статті 3 і пунктів 2 і 3 статті 19;
- д) будь-яке повідомлення, отримане згідно з положеннями статті 20, і дату вступу денонсації в силу.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цю Конвенцію.

Вчинено у Лондоні сьомого дня червня місяця 1968 року французькою і англійською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені - копії цієї Конвенції кожній із тих держав, що підписали Конвенцію або приєдналися до неї..